

Yakup Köstekci

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.05.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

6 Şubat 2023

6 Şubat 2023

Sabaha doğru saat 04.17 vurdu kalbimden,
Hangi dil anlatsam şimdi içimdeki yangını,
Kelimeler tarifsiz,
Elimden sadece dua etmek geliyor,
Elimde kalem nasıl ifade edeyim kendimi diye düşünüyorum,
Hangi dil ile anlatsam acımı.

Bu gece elimden şiir yazmak gelmiyor,
seksen beş milyon tek yürek,
Yardım eli uzanıyor ülkemin dört bir yanından,
Hatay,
Kahramanmaraş,
Adıyaman, Diyarbakır, Adana,
Şanlıurfa, Malatya, Gaziantep,
Osmaniye, Kilis, İskenderun,
İçim sizinle yanıyor,
Bu gece içimdeki yangını tarif edemiyorum.
Can kardeşler canlar Ülkem,
Bu gece gözyaşı çok döküldü,
Elimden şiir yazmaktan başka bir şey gelmiyor,

Arkadaş elimden gelmiyorsa yüreğimden geliyor,
Daha nicelerin hayalleri vardı,
İşitince ata yurtta depremi,
Aktı yaşım dinmedi gözyaşım.
Gözlerimden yaşlar akıyor canım ülkem,
Orada olmasam da kalbim orada,
Ben nasıl uyurum ülkemin içi yanarken,
Hangi şiir,
Hangi şarkı ,
Orhan velinin dediği gibi ;
Anlatamıyorum...
Ben bu acıyı nasıl unutayım,
Her derdimin kaderimde can ortağı,
Başın sağ olsun Türkiye'm...

Yakup Köstekci

8 Mart

Kadın olmak zordur,
İnildiğinde bir daha düzelmez kalbi ,
Her zaman gözü yaşlıdır kadın ,
Kadın olmak zordur.
Kadın olmak zordur ,
Kadın bazen sevmez insanları,
Bazen âşık olduğu mu çok sever,
Ama sevdiği için her şeyi yapar,
Kadın olmak zordur.
Kadın olmak zordur,
Kadın annesinin yüreğinde yaşar,
Kadın babasının kalbidir,
Kadın olmak zordur.
Bazen kadın bir erkek kadar sever,
Kadın her zaman güçlüdür ,
Kadın olmak zordur işte,
Bir ömre bedeldir kadın olmak.

Yakup Köstekci

Acıyorum İki Gözüm

Acıyorum iki gözüm acıyorum,
Kendime çok acıyorum,
Kendime yaptığım yanlış kararlarıma acıyorum
Ellerimle yıktım geleceğimi,
Kendime çok acıyorum.

Ellerimle hayallerimi sana verdim,
Bir daha eski ben olamayacağıma yanıyorum,
Arıyorum iki gözüm arıyorum;
Kendimi arıyorum.
Engin denizlerde kaybettiğim yıllarımı arıyorum.

Acıyorum iki gözüm,
Saf olan kalbime bir daha kimseye
güvenemeyecek olan halime acıyorum,
Herkesi kendim gibi saf bildiğim vicdanıma ağlıyorum.
Yaşamamak bu kadar zor olmamalı,
Şu çaresiz kalbime acıyorum;
Çünkü bir daha eskisi gibi
kimseye güveni olmayacak,
Ömrüm boyunca sadece
ona helalim demiştim,
Kendimi arıyorum gözüm kendimi.

Ellerimden kayıp giden :
hayallerime, umutlarıma acıyorum,
En çok da neye üzülüyorum biliyor musun?
En çok da beni bir başıma bırakıp giden
sevdiklerime acıyorum.

Acıyorum iki gözüm,
Boşu boşuna kendimi kaptırdığım hayal olmayan
hayallerime acıyorum
Yok olup biten gençliğime yanıyorum,
Acıyorum iki gözüm acıyorum,
En çok da kendime acıyorum.

Yakup Köstekci

Adaletin Batsın Dünya

Şu dünya ne kadar da tuhaf,
Kimi ağlar,
Kimi güler,
Kimi umursamaz,
Kimini ağlattın ey zalim dünya.

Gökten bir yıldız kayar gibi,
Birileri hayatımızdan gider gibi,
Alışmak ne kadar da zor dünya,
Ey dünya ,
Ey yalan dünya,
Sevdiklerimiz toprak aldı,
Sevmediklerimiz toprağın üstünde,
Bıraktın yetim çocukları bir fidan ağacı misali,
Adaletin batsın ey dünya.

Çok garipsin ey dünya,
Boynumuzu büktün,
Boynumuzu ikiye ayırdın zalim dünya,
Yalan dünya be,
Zalim dünya,
Soysuzu doyurdun,
Yiğidi aç bıraktın,
Mazlumu öldürdün,
zalimi korudun,
Ulan dünya be ,
Ulan zalim dünya,
Muhtaç bıraktın zalim dünya bizi,
Minnet eyledin namerdi kılıca,
Adaletin yerle bir olsun be dünya.

Yakup Köstekci

Ağlamayın Çocuklar

Zindana düştü anneler ağlamayın çocuklar,
Odalarda akşam olmadan önce ,
O vakit gözümün önünde durursun,
Buruşuk buruşuk gözyaşı dökölmesin ,
Ağlamayın Çocuklar...
Ne vakit karanlıkta korku var;
Çocuklar korkmayın hayat bu,
Dolu gözler ile bakmayın bize,
artık bir daha asla sabah olmazsa diye korkuyorum.
Girdikçe sesleri de kesildi,
Korkmayın çocuklar korkmayın,
Duyarım içimdeki sesleri ,
Bir ufacık çocuk sonra ise öksüz bir evlat ,
Ağlamayın çocuklar ağlamayın

Yakup Köstekci

Akşam Oldu Çocuk Yanım

İyileşmez çocuk kalan hüznüm,
Bu dalgalar arasında kaldı sol yanımla,
Martılara simit atar çocuk yanımla,
Benim işim şiir yazmak;
Aşk bana göre değil.
Hele gün batımında sana bakar çocuk yanımla ,
Ağlar durur sol yanımla ,
Bir yanımla sen diğer yanımla çocuk yanımla.
İyi olmaz sol yanımla sen olmazsan,
Ölü resimlere bakar gibi bakıyorum sana,
Duyarsız hiç bir şeyden zevk almaz oldum bu aralar,
Boş boş gülüyorum bir deli gibi bugünlerde,
Sen olmayınca saçmalıyorum...
Sen olmayınca çocuk yanımla hep hüznün var sol yanımla,
İyi olamam çocuk yanımla iyi olamam,
İlk aşk,
İlk karşılaşma gibi sevmiştim seni.
Çocuk yanımla uzaktan nasıl sevdin onu,
Ben uzaktan sevemem çocuk yanımla ,
Elini tutamadan,
Sahile gidemedim,
Dans edemedim,
Alnından öpemedim,
Çocuk yanımla anlasana sevemem seni...

Yakup Köstekci

Anneler İçin Yazdım

Bugün özel bir gün değil,
Kalemi bugün anneler için elime aldım,
Bir sabah uyandım,
Uyandım ki;
Her yer enkazlar ile dolmuş...
Ölümden beter bir gün yaşıyorum anne,
Ben bu gurbete düştüm düşeli hep seni andım
Ve bugün;
İnsanlar bu dünyadan göçüp gitmişler,
Hani sana bir sabah sordum ya;
Neden iyi insanlar hep ölüyor diye,
Çünkü iyi insanlar beyaz atlara binip gittiler demiştin,
Ben o an anladım ki;
Dünya yalan,
İnsanlar menfaatçi,
İnsanlar ölünce bir silah doğruldu hissettim,
Diz çöktüm öldüm sandım.
Sahi anne biz yaşıyor muyuz bu dünyayı,
Allah'ın istediği gibi kulluk ediyor muyuz?
Etmiyoruz anne edemiyoruz,
Ben bugün elimden annelere şiir yazmak geliyor,
Bunun bir nedeni yok anne.
Bana böylesi tuhaf duygular,
Bilmiyorum anne bilmiyorum,
Nereden geliyor, neden geliyor?
Döndüm arkamı böylesi kahrolucu acılar nereden geliyor.
Ben bugün annelerin feryadını sesini duymazsam,
Başıma aynısı gelirse,
Duyamam, hissedemem,
Bugün içim anneler için yazmak geliyor.

Yakup Köstekci

Bana Sorma

Bana sorma neden ağlıyorsun diye;
Her gece hüzün,
Her gece gözyaşı,
Söylesene çocukların öldüğü dünyada ben nasıl güleyim ?
Ben anlamıyorum,
Bu savaş bu kin niye?
Yeter artık bu kin ne ye ?
Ey ademoğlu hayla akıllanmadın mı ?
Kardeş kavgasına son vermeyecek misin?
Bitmedi mi içindeki kin...

Yakup Köstekci

Ben O Gece Ağladım

Burada olmayacağım o gece ,
Aynaya bakmaya yüzüm tutmadı,
Bakarken yüzüm kızardı,
Gülmek nedir bilmiyorum,
Ama ben;
Ağlamak nedir çok biliyorum
Beni ağlarken gördüğünüzde anlayacaksınız.
Benim mutlu olduğum gece yok,
Hep bir hüznün hep bir haykırış,
Ama unutulmamalı ki herkes mutluluk için çaba sarf etmeli ,
Mutluluk uzak değil biliyorum,
Ama mutluluk el çırpınca gelmez ki gelmemeli de...
Şimdi düşünüyorum ben o gece iyi miydin sahiden?
Son gidenimizin son kalanımızın bu geceden bir farkı kaldı mı ?
Ama bir gece olacak işte o zaman ortalık cayır cayır yanacak,
Ben ağladığım da herkes ağlasın,
Gülersem kimseden çit dağı çıkmazın,
Çünkü ben kolay kolay mutlu olamam...
Beni o gece anlamadınız...

Yakup Köstekci

Beni Bu Hale Sen Getirdin

Hiç kimse kusura bakmasın,
Beni sinir küpüne siz getirdiniz...
Ben artık vurdum duyma biri olduysam
Bu benim değil senin suçun.
En zor günümde yanımda değildiniz ,
Hep menfaat.
Menfaat...
Menfaat...
Bana kulak asmayıp,
Hep kendi menfaatini düşündü,
Düşündü,
Düşündü ..
Belki de dünyanın en zor yükünü kendi ayakları üstüne durarak gösterdim,
Ben o günleri hiç unutmadım,
Sen söyle anne,
Bana sen değişmişsin diyenler bu sözüm size ;
Bana değiştin diyenler beni bir kot pantolon bir akşam çıkartıp sabah giydin mi ?
Sen hiç aç aç sofraya oturduğun da doymadan Rabbine dönüp çok şükür Raabbime
doydum dedin mi?
Ne yolu gösterdiniz ne de yolcuğu ağırladınız
Diyemezsin çünkü yoksulluk nedir bilmezsin.
Hayat savaşında ben ortada körebe onlar asker
Bense yurdunun adını bile bilmeyen bir vatandaş.
Ne yol gösterdiniz ne de yol bildiniz,
Keşke elimden tutsaydın yapma etme deseydin,
Ben artık hiçbir şeye eskisi gibi tahammül edemiyorum,
İnsanlara inanmıyorum,
Doğru konuşmalar insanlar,
Yalanı çiğneyerek yutarlarlar,
Hayatı ise yaşadığı gibi değil;
Ölüm yokmuş gibi devam ederler.

Yakup Köstekci

Benim Dost Bildiklerim

Sanırdım ki gecem de gündüzlerim de onunla geçecek,
İçim de bir ümit vardı dost bildiklerim,
Ne zaman yere düşüp çakıldıysam;
Benim dost bildiklerim çekip gitti.
Vardı hepsi yanımda menfaat olunca,
Kışım tektim yazın çoktum,
Ama unuttukları bir şey var;
Ben her zaman sırtımı Allah'a dayadım,
Cihana eşitti benim dost bildiklerim.
Eskide kaldı dost sözcüğü ile kandırıldığım günler,
Her güleni dost sandığım ama dost olmadığını anladığım günler,
Acıdan kâh güldüm kâh ağladığım günler,
Canımı çok yaktı dost bildiklerim.
Meydanı boş bildiler dost bildiklerim,
Gecelerim aydın olmaz oldu,
Yalanlar bitti,
Maskeler düştü,
Benim dost bildiklerim birer birer bitti.
Artık korkar oldum bana dost diyenden,
Yoksa yok varsa var olandan,
ne benden bir eser kaldı nede onlardan,
Beni yedi bitirdi dost bildiklerim

Yakup Köstekci

Biraz Su

Birazcık su versen;
Ŗu nefse biraz kedef versen,
Bu ÷lkede varsa biraz nefis versen...

Yakup K÷stekci

Biz Ne abuk Adam Olduk Böyle?

Bir zamanlar en büyük hayalimizdi büyümek,
O zamanlar ne kadar Allah'a dua ederdik çabucak büyümek için,
Sahi hatırladınız mı bunları?
Bir odamız vardı zamanında sokaklarda oyun oynayacak kadar büyük,
Evin dışına çıkmak dünyayı dört gözle tanımak,
Sahi sokaktaydı o güzel aşklar,
o güzel sevgiler, sevimler,
Ne hoş bir kelimeydi aşk;
İçinden girsen dışına çıkılmaz bir kelimeydi aşk.
O zamanlar dünya tersine dönse umurumuzda olmayacaktı,
Neden umurumuzda olmazdı bilir misin?
Çünkü Biz sanırdık ki elimizden birileri tutacak.
Ee sanki arkamızdan birileri olacaktı,
Sahi arkamızda kim vardı bilir misin?
Koca bir hiç...
Annem vardı arkamda,
babam vardı kardeşlerim vardı arkamda arkadaşlarım vardı,
Hatırladınız değil mi?
Sahi anne ne çabuk adam olduk biz?
Galiba boynumuzdan büyük dualara kalkıştık
Ve ne abuk Rabbim kabul etti değil mi?
Nasıl zaman geçti anlamadım anlamıyorum da,
Hayalimiz çıkmaz sokaklara dayalı,
Oysaki ıkmazdık odamızdan
Ve biz yurdumuzdan edindik,
Gözümüz kalmış bizim anne...
Bu dünya çok acımasız olmuş anne,
Arkasında ne zalim insanlar olmuş annem..
Hani birde şu zalim aşk kelimesi yok mu,
Ah o aşk kelimesi yedi ömrümüzü,
madalyon taktılar aşk kelimesine anam,
Oysa annem hepsi yalan dolan anne...
Büyümek ne kadar kötüymüş anne,
Keşke hep ocuk kalsaydım anne,
Tek derdimiz de ;
Oyunumuzu bölüp ekmek almaya gitmek olsaydı,
E hani güvendiğimiz o insanlar nerede annem nerede,
Zaman ekildi , Mekn gidildi,
Büyük anne büyük zaman geri gelmiyor,
O kadar büyük ki tek başımıza her şeyi hal ederiz sandık,
Yok anne yok biz büyükçe dertlerimiz de büyüdü,
Sahi anne biz ne çabuk adam olduk böyle?

Yakup Köstekci

Bugün Bayram

Biliyor musun bugün bayram,
Sabah erken kalktım,
Rabbime koştum beni çağırıyordu,
Koştum gittim beni çağırdı Rabbim.
Sonra büyüklerimin bayramını kutladık,
Bugün bir başkaydı herkes gülüyordu,
Bugün bayramdı küslük yoktu,
Mutluyduk, coşkuluyduk çünkü bugün bayramdı,
Çocuklar bayramlıklarını giymiş şeker topluyorlardı.
Rabbime Teşekkür ettim bu güzel günü bize verdiği için,
Sonra vefat eden akrabalarımızın mezar başına gittik,
Dua ettik mezar başında rahmet ve özlemle andık,
Bu güzel günü bize veren rabbime hamdolsun.

Yakup Köstekci

Burası Kimin Dünyası

Biten insanlık yol üstünde biten çalıya benzer,
Burası kimin dünyası,
Yapraklar dalda kalmaz artık,
Söylenecek söz kalmadı
söyle bana burası kimin dünyası.
Geldiğimiz gibi gideceksek;
Neden bu kadar gaddar oldu insanoğlu,
Yapraklar dalda kanmaz eskisi gibi,
Gözleri doysa bile gönülleri doymuyor,
Bu dünya kimin dünyası.
Her gün eski dünya olacak gibi uyuyorum,
Ama yok bu dünya eski dünya değil,
Gözler ufuklara doğru kaydıysa şayet;
Bitmiş olan bir insanlıktan bahsediyorum,
Söyle bana burası kimin dünyası.
İzlerimiz kayboldu artık,
Tükenen insanlık,
Tükenmiş bir hayattan bahsediyorum,
Bu dünya kimin dünyası.
Toprak basar kucağıma,
Güneş artık eskisi gibi doğmuyor
Ve eskisi gibi batmıyor,
Burası kimin dünyası.

Yakup Köstekci

Çok Yordular Beni

Yordular beni can yordular,
En güzel günlerim bir hiç uğuruna harcadım,
Benim kimsenin mutluluğunda gözüm yoktu,
Öyle çaresiz,
Öyle hissiz kaldı günlerim,
Ne toparlanabildim,
Ne de eskisi gibi ayak da durabildim,
Dermanı olmayan yaralara başkaldırdım.

Yordular beni dermanı olmayan bir sokağa attılar beni,
Benim bu hayata öyle büyük bir beklentim de yoktu,
Engin denizlerde hayalim sadece mutlu olmaktı,
İçimde bir cennet bahçesi küçük bir hayal bahçesi,
Ne hayallerim vardı benim oysa
Masmavi bir gökyüzüm vardı benim
içinde hayaller ile dolup taşan dünyam,
Kuş konmaz kervanların ise geçmez bir diyarda,
Yokluğunda karanlık içinde kaldım,
Yordular beni can çok yordular.

Çok kırdılar beni can,
Ne hayallerim,
Ne de ümitlerim kaldı içimde.
Acımdan hepsi koparıp aldılar benden,
Bir geleceğim vardı benim; Artık o da kalmadı,
Düşlerim bir kum saatinden farksız,
Akıp giden hayallerim şimdi anlamsız,
Geleceğim yarın kalmış,
Geçmişim bir yaşamaktan farksız.

Ben küçük şeyler ile mutlu olan biriydim,
Yordular beni can yordular,
Benim hayalim üç kuruş etmezdi belki,
Ama oda kalmadı,
Ümit hırsızı denenlere kaptırdım geleceğimi,
Ne feryadıma kulak asan oldu,
Ne de neyin var senin diyen oldu,
En zalim dalgalar beni merhametsizce boğdu,
Yordular beni gülüm yordular.

Yordular beni gülüm yordular,
Yüreğimde adı bilinmez bir yara açtılar,
Solmaz dediğim çiçeklerimi soldurdular,
Acıyı çaresizliğin ağır şekilde yaşadım,
Hedefim kimseden üstün olmak değildi,
Dönüşü olmayan yollara sürdüler beni,
Sadece biraz huzur istedim,
Yaşamadan soğudum be,
Yordular beni can yordular.

Yakup Köstekci

Dağ Gibidir Benim Babam

Benim babam dağ Gibidir,
Yıkılmaz bükülmezdir benim babam,
Düştüğümde yanımda kalktığımda elimde tutandır,
Başarılı olduğumda aslan oğlum diyendir benim babam...
Babam bu hayatta en büyük ustam,
Benim babam bu hayatta en büyük sırdaşım ,
Benim babam bu hayatta en büyük can dostum,
Benim babam bu hayatta en büyük dert ortağım,
Benim babam bu hayatta başıma gelmiş en güzel olandır.
Bazen kızsam sevsem de babam olmazsa olmaz diyorum..
Babam sustu kelimeler konuştu,
Cümleler sustu biz konuştuk,
Bu hayatta öğrendiğim ilk dersti neydi biliyor musun baba?
İyi bir evlat olmak iyi bir insan olmak ben bu soruların cevabını hep sende buldum.
Bir gün o dağ yıkılırsa ben yaşayamam baba yaşayamam,
Ben o dağa çıktım ve sığındım,
Benim limanım oldun baba,
Seni seven bir evladın bunları gecenin bir vaktinde kalem elinde döktürüyor sana...
Beni bensiz bıraktı bu hayat ama baba;
Beni asla sensiz bırakma olur mu?
Seni çok seviyorum babam ben sana alıştım,
Yemişim aşkını parasını pulunu benim babam sağ o yeter bana.
Bazen cümlelerim yüzünden yargılanırım senin yanında,
Hani bir zamanlar baba hastane kapısında demiştin ya " Gömleğimi satar evladımı bırakmam " ben o sözden çok şey öğrendim babam.
Herşeyi ile bana koşan,
Her derdime olmaz da dese olur da dese yine elini öpüp aslan babam yanımda dediğim insansın sen...
Baba duydun mu ben bu şiiri sana yazdım,
Bunu ağla diye demiyorum;
Şairler yalan söylemez baba ben şair oldum bugün,
Elini öpüp iyi ki varsın demek istiyorum,
Bazen sana birşey söylemek isterken utanıyorum ama baba ben senin evladınım...
Hani usta ile çırak arası bir ilişki vardır ya ;
Benim bu hayatta ilk ustam sensin,
Herşey seninle başladı babam,
Aslan babamın aslan oğluyum,
Ben babamın esmer oğluyum...
Şiir bitse de mısra bitmez;
Mısralar bitse de tükense de benim sana olan sevgim hiç bir zaman bitmez...
Babam benim ilk ustam,
Ben babamın ilk çırağıyım,
Sebebsizce sigara yaktığında babam bir tebbesüm edip elindeki sigaraya tabak uzatırım,
Üzülmem o ki ben hatalarım yüzünden seni çok üzdüm belki sen üzmedin desen de,
Geceleri uyuyamıyorum ben baba sen yanımdasın biliyorum ama babam hatam çok derinden geliyor üzüldüğüm işte sebebsizce....
Senin deli oğlan yine yazdı yine çizdi babam,
Ve bugün konu aşk değil,
Ve bugün konu ayrılık da değil,
Rabbim seni benim güzel başımdan hiç eksik etmesin,
Senin benim yanımda başımın üstünde yerin var babam,

Seni çok seven ve her zaman seni seveceğim diyen oğlundan...

Yakup Köstekci

Değer Bilinmeyi Sevmeyeceksin

Sevmeyeceksin,
Kardeş seni sevmeyeni sevmeyeceksin.
Seni yalanlara iten insanlardan uzak duracaksın,
Onları hayatından silmesini de bileceksin.
Bu hayatta kendine güvenin yokken,
Sana bu hayatta kol kanat olmaya çalışanı da unutmayacaksın,
Sokak ortasında durmasını da;
Sokak da yol vermesini bileceksin.
İnsanların sahte dostluklarına,
En ufak huzurun bile olmadığı zamanda,
Kendi akıllı kullanmayıp sana akıl vereni de ;
Gerizekalı insandan insanlardan uzak duracaksın!
Öyle herkese her insana güvenmeyeceksin,
İnsanlığını üç kurusa beş köfteye satanlardan uzak duracaksın,
Gözünü dahi kırpmayıp seni satan çakallardan olmayacaksın,
Ne olursa olsun o insanlardan olma;
Ve o insanlardan uzak dur!
Hatırla!
Seni daha önce yarı yolda bıraktıklarını, Ona göre sev,

Ona göre güven,
O insanlardan uzak ve yakın olmayı öyle seç.
Az insan çok söz söyleyen insanlar olsun hayatında,
Her fırsatta yanında olan dostuna,
İlk fırsatta senin için atan kalbi,
Unutma...
Yaptığı iyiliği yüzüne vuran aptalı da;
Gözyaşına silen sahte çakal dostu da unutma...

Yakup Köstekci

Düşünüyorum Öyle

Düşünüyorum Öyle bazen,
O kadar kötü ve olumsuz şeyler var ki şu hayatta,
Cevabını bulamadığım o kadar çok şey var ki,
O kadar soru,
O kadar anlamsız cümle var ki...
Düşünüyorum Öyle ,
Hem de içime kapılarak düşünüyorum,
Neden böyle oldu diye düşünüyorum öyle,
Mantığım bile kavramıyor bu olayları,
Ben bile ne yapacağımı bilmiyorum.
Kendimden bile şüphe duyduğum olaylar var şu hayatta,
Gözyaşımı içime atıyorum,
Kaybolup gidiyorum...
Gönlümü müebbet hapis cezasını vermişim,
Mahkûm ile dolu bir işkence dolu bir yer sanki,
Bir de nasıl davranacağımı bilmediğim sen varsın.
Bir de ben herşeyin üstesinden gelmeye çalışıyorum,
Sana kıyamıyorum mesela,
Mesela sana yeniliyorum...

Yakup Köstekci

Eylöl

Bir sonbahar klasiği Eylöl geldi,
Bahar gitmeden sonbaharı getirdi,
Ah benim sevgili kalbim ah benim nur yüzlüm,
Nasıl sevdiğimi bir bilsen,
Ah benim Eylöl bakışım ah benim atan güzel kalbim.
Kaderimi baştan çizeyim bugün,
Bu kördüğüm baştan sona çizelim,
Sahi Eylöl bu kadar güzelsen neden daha önce gelmedin,
Ah benim Eylöl bakışım neden geç geldin?
Kaç gece uykusuz kaldım kaç gece sabahladım,
Sen boş kalan kalbimi doldurmaya;
Ben ise sen sevmeye geldim,
Geç de olsa sevdim,
Ah Eylöl sen neden hiç gülmüyorsun?
Şuan yanımda olsan keşke sana sarılsam,
Gönüller bir eller uzak,
Sen yolu başı ben ise yolun sonu,
Ah benim Eylöl bakışım bana geç gelme erken gel...

Yakup Köstekci

Gitmek Özgürlüktür

Bu karanlık dünyadan gitmek istiyorum,
İnsanlar canileşmiş,
Dünya eski dünya değil,
Mesela bir karavan almak istiyorum,
Yanında bir sınırsız kahve istiyorum,
Bitmeyen bir kitap okumak istiyorum,
Hiç bitmeyen bir deniz dalgasında oturmak istiyorum.
Buralar bana yabancı geliyor artık ,
Hiç kimseyi anlayamıyorum artık,
Yabancı artık bu sevdalar bana,
Her şeyde yabancılık çekiyorum,
Gitmek istiyorum bu dünyadan...
Gitmek Özgürlüktür bu dünyada;
Bu dünyada özgür değilim ,
Herşey yabancı bana bu dünyada.
Kalmak bir büyü sanki ;
Gitmek istiyorum,
Ama gidemiyorum,
Düşlerimde seni görüyorum;
Gitme diyorsun...
Ama yapamam ;
Gitmek zorundayım,
Gitmek Özgürlüktür...
Kalbimde tutsağım bırakmıyorum içimdeki çocuğu,
Ben gidiyorum çocuk,
Kalbimde tutsağım ben,
Kederin o derin yalnızlığına gidiyorum...

Yakup Köstekci

İnsan Olmak Ne Zormuş Anne

Çok zor zamanlardan geçiyorum,
Bir yanımda acı bir yanımda da keder var,
Bir yanımda da aklımı çelen sorular var.

İçimde o kadar acı ile savaşıyorum ki,
Kime kardeş kime düşman diyeceğimi şaşırdım,
Bazen susuyorum bir çaresizliğe sus pus oluyorum,
Bazen de içimdeki acılarda kayboluyorum.

Bu kadar zor olmamalı insan olmak,
Ben aslında gözü yükseklerde olan
bir insan hiç olmadım.
Sadece insan gibi yaşayıp
insan gibi can vermektir tek amacım.

Benim yaşadığım acılar bana şunu öğretti;
Benim hayal ettiğim aslında şu fani dünyada
ulaşılması en zor,
ulaşılması en derin şeylermiş,
Öğrendim ben artık anne;
İnsana en çok görülen
birazcık mutluluk
biraz da huzurmuş.

Hayatım boyunca görmediğim, hissetmediğim,
hiçbir acı,
hiçbir menfaat olmadan sevmediler bizi,
Sahi anne bizi neden sevmediler?

Aslında hayal ettiklerim büyük şeyler değildi bana göre,
Yaşadıkça anladım ki ;
Yaşadıklarım çok büyük şeylermiş,
Ömrümü bunlara harcadıktan sonra anladım ki;
İnsana geride kalan sadece yarasıymış.

Ben hayatımda birçok şey gördüm
ve birçok şeye şahitlik ettim,
Melek gibi görünen ama şeytan insanlar gördüm,
Dili senin için dua eden ama
aslında beddua edeni insanlar gördüm,
Başarmam için el uzatan ama
aslında menfaat için el uzatan insanlar gördüm.

Hayatını sana adanmış gibi görünen oysaki
senin hayatına göz diken insanlar gördüm,
Her fırsatta yüz değiştiren insan olmayan caniler gördüm,
Hayatım bu insanları gördükten sonra
hayat bana bunu acı şekilde şunu öğretti;
bu dünyada ağır olacak tek şey insan olmakmış

Yakup Köstekci

Kalk Yüreğim Gidelim Buralardan

Gidelim buralardan yüreğim,
Kırgınlığımızı yorgunluğumuzu bir kenara bırakalım gidelim buralardan,
Bizi kırıp döken insanlardan uzak başka bir diyara gidelim,
Yanımıza sadece yalnızlığı alıp gidelim
Kalk yüreğim kalk bu şehirden bu diyardan gidelim.
Sahi umutlarım vardı bizim,
Hiç bitmesin ,hiç tükenmesin diye dua ettiğimiz umutlarımız,
Ne oldu yüreğim anlat bana ne oldu onlara,
Umutlarım yaşıyorsa onları yanına al,
Kalk gidelim bu diyardan yüreğim.
Öyle bir yere gidelim ki kimse izimizi dahi bilmesin,
Ve öyle bir yere gidelim ki adımızı herşeyimizi unutalım,
Sadece umutlarımızı hatırlayalım,
Canımızı yakıp biçen insanlardan uzak duralım;
Onlar bize yarardan çok zarar vermedi mi sahi?
Kızma yüreğim gidelim buralardan,
Arkamızda hiç bişey bırakmadan;
Hiç bir ses etmeden gidelim buradan,
Kimse bir daha bize zarar vrmeyecek bir yere gidelim,
Ki onlar bile bizden uzak Rabbime yakın olsunlar.

Sahi umutlarımızı ile bir rüya görelim,
İsteseler kabusunuz olsunlar ama bizden uzak olsunlar,
Kimseyi yanımıza dahi yaklaştırmadan gidelim buradan,
Çevirip bir intizar gibi kalbimize bakmayı da bilelim,
Ve bize Allah affetsin diyenleri de affedip uzaklaşalım,
Sahi yüreğim kalk gidelim buralardan.

Yakup Köstekci

Kime Güvendik Anne Biz Böyle

Kime güvendik anne biz böyle,
Bu kadar basit miydi insanları kandırmak,
Bu kadar basit mi bir insanın duygularıyla oynamak,
Bu aşk denilen şey neydi böyle,
Sevmek bu kadar kısa mıydı?
Biz umarsızca kaybolduk bu hayatta,
Kimin için
Kimlerin için biz bu hayatta kaybolduk?
Onca kalleşliği görüp de susmak niye?
Biz kendimize zindan ettik bu hayatı,
Biz bu hayatı kendimize zehir ettik.

Kime güvendik anne biz böyle,
Gözlerimiz nasıl bu gerçeği görmedi,
Aşk denilen illeti nasıl da göremedik,
Aklım kayıplara karıştı,
Selam dahi vermemeliyiz bu İnsanlara,
Biz sırtımızı hangi insan olmayan insana yasladık?
Biz bunları hak etmedik,
Hayır hak etmedik,
Yarınlarımızı bile bile sattık,
Hani anne hayallerimizi satmayacaktık,
Hani bu insanlar bizim dostumuzdu kardeşimizdi!
Yok, anne yok bunlardan
ne dost olur
ne de kardeş,
Bağırıyorum anne sesimi duyan yok.

Kime inanmışım anne böyle,
Kimlere güvendik anne biz böyle,
Canımı kimlere emanet etmişim anne?
Kendi ellerimle canımı yakmışım böyle anne,
Ben bu kafayla kime inanmışım böyle,
Kime vazgeçemem dediysem hepsinden vazgeçtim,
Çünkü anladım ki kimseye güvenmeyeceğimi,
Çünkü anladım ki insanların iki lafından biri yalan.

Biz kimlere inanmışız böyle,
Ben insan kılığına giren canilerden çok sıkıldım anne,
Artık yeter,
Ben kimlere yüreğimi açmışım böyle,
Hepsi uç kuruş menfaatçi çıktı,
Anlamıyorum,
Orhan Veli'nin dediği gibi ;
anlatamıyorum...

Yakup Köstekci

Korkuyorum İşte

Korkuyorum İşte ,
Korkuyorum,
Artık gözümün bile gördüğü her şeyden korkar oldum,
Artık hiçbir şey eskisi gibi değil,
Yalanlar bile eskisi gibi yalan değil,
Aldatmak bile eskisi gibi değil ki,
Korkuyorum İşte.
En büyük aşklar bile acı bibere tat olmuş ,
Evlilikler çocuk oyuncağı;
Sevdalar ise iki yüzlü şeytana dönüşmüş.
Hatanın neresinden dönersen kârdır misali,
Kurşunlar bile bana baka baka vurmuyor yüzümü,
Düşmana kızmıyorum çünkü onlar beni tanımıyor,
Ben kardeş dost dediklerime kızıyorum,
Çünkü bu hayatta beni en çok dost dediklerim vurdu.
İnsanın değeri bir nüfus cüzdanından ibaretmiş,
Ağırlığınca sevgiden ,
Yüksek sevgiden ,
Kısaca herşeyden korkuyorum.
İnsanlığını şeytana iki yüzlü namert kullardan,
Senden,
Sizden,
Hepinizden,
Korkuyorum gözümün gördüğü herşey den korkar oldum.

Yakup Köstekci

Memleketime

Memleketim,
memleketim,
Ah memleketim...!!
Bir yanında güzellik var bir yanında acı,
Nicesi var seni sever, nicesi var senden nefret eder,
Taş toprak gibi ,
Çamur gibi.
Ne insanlar gördüm sende; ibikte geçecek gibi,
Yürekleri sıcak kalpleri merhamet dolusu
Ve ne insanlar gördüm ;
Merhametsiz, insafsız cahil,
Sanki taş devri gibi burası kaba kuvvet.
Sivas'ta Erzurum da Bursa'da Konya'da,
Havlayan köpekler gördüm,
Ezan okuyanı gördüm,
Öte taraftan öbek öbek güzel kızlar gördüm,
Kerpiçten evler gördüm.
Bağışlasın bizi memleketini sevenler,
Şehit olan yüz başım affet bizi ,
Şeller bir yandan alevler bir yandan,
 st me üstüme gelir herşey.
Unutulmuş Türklüğün ceylan yöresi,
Müslümanlığın geldiğ  son nokta,
Bir avuç buğday, bir avuç bir avuç tohum bir avuç da toprak için,
Rüzgarda bir yandan serinletiyor bizi.
Ve  ocuklar yetim kalır bir hiç uğruna,
Bir ağıt başlar sonra yetim kalan evlerde,
İnce uzun ağlamaklı evlerde.
Ah memleketim,
Ah Anadolu'm,
Ah toprağım,
Yüreğim olmasaydı buralardan
Yaşasaydım buralarda acı  ığlığ  duymadan,
Analar her dilden ağıtlar yakıyor...

Yakup Köstekci

O Güzel İnsanlar

O güzel insanlar var ya;
O güzel atlara binip gittiler,
Bir daha gelmediler,
Şarkılar da eskisi gibi değil artık,
Kimse şarkı dinlemiyor
Ve şiir de kimse yazmıyor artık.

Söylenecek çok bir şey yok de yok artık,
Şarkılar benim güzel şarkılarım,
Şiirler yazılmaz oldu,
Artık kimse almaz dinlemez oldu.

Yakup Köstekci

Ölmek Zor

Ölümü beyni kanayan insanlara sor,
Ölüm zor insanlar için zordur,
Yaşamak ölmekten daha zor...

Yakup Köstekci

Ölümden Korkmuyorum Ustam

Neden korkayım ustam neden,
Zaten bir gün çekip gitmeyecek miyim ustam,
Bir gün Azrail kapıma gelmeyecek mi usta,
Bir gün ansızın gideceğim bu dünyadan.

Ruhumda bir gün benden gidecek bunu biliyorum usta,
En sevdiklerimi Azrail canını almadı mı zaten?

Şöyle bir düşünsene ustam;
İnandığın herkes sırtından bir kemer vurmuş,
Güvendiğin herkes seni sırtından yaralamış,
Sevdiğim tüm insanlar hayatı dalavereye çevirmiş,
Yani demem o ki;
Ben zaten bu hayatta ölümden beterini yaşadım,
Azbail gelse de ne fark edecek ustam.

Ölümden korkmadığımı soruyorlar ustam,
Neler çektiğimi bilmeden soruyorlar ustam,
Kurduğum o güzel hayallerini birer birer parçaladılar,
En güvendiğim dostum bile beni yarı yolda bıraktı beni ustam,
Aldığım o yaraları bilmeden konuşan insanlar var usta,
Kırgınlıklarım var,
O kırgınlıkları asla kimse bilmeyecek,
Ölümden korkmuyorum ustam,
Yaşadıklarımı bir sen biliyorsun ustam .

Ölümden korkmuyorum ustam,
Ben zaten yaşarken ölmüşüm ustam,
Yüzlerce yaram var hayata karşı,
Neden korkayım ki ölümden ustam,
Ölüm her şeyi bırakıp gitmekmiş,
Ben zaten hiçbir şeyin sahibi olamadım usta,
Yalnızlık Allaha mahsus ,
Ama ben doğduğumdan beri yalnızım ustam.

Yakup Köstekci

Üzölmüyorum Eskisi Gibi

Ben özölmüyorum artık,
Ben özöldükçe sevilen çok,
Hepsinin üstünü bir kalemle çizdim,
Özölmüyorum eskisi gibi.

Umutlarımı kıranı umutlarını kırım,
Kalbimi kıranı kalbini kırım,
Hayallerimi kıranın hayallerini alt üst ederim,
Giden gitsin.

Zannetmeyin düşen varsa kalkamaz,
Düştüğüm gibi kalkarım,
Yapılan yanına kalmaz bil,
Ben unutsam rabbim unutmaz.

Susuyorsam sanmayın korkuyor,
Güçlü olduğum için susuyorum,
Adam olmadıklarını bildiğim halde susuyorum.

Kırğınım evet,
yüreğim ağlıyor,
Kan kusuyor yüreğim ,
Ama bir gün
yaptıkların hesabını
soracağım için susuyorum.

Bu yüzden ki susuyorum,
Susuyorum sadece susuyorum
Susmanın çaresi olmazsa eğer;
Her şeyin üstünü karalar,
Bir çay demler yeniden denerim

Yakup Köstekci

Yaşamak Neydi

Ölüm ile burun buruna gelmek midir yaşamak?
Yoksa nefes almak mıdır yaşamak?
Hangisidir yaşamak anne?
Ben bilmiyorum yaşamayı sen bana söyle.
Yaşamak sevmeyi hak edene mi denir?
Yoksa gerçekten sevmeyi bilene mi denir yaşamak?
Söyle anne söyle nedir yaşam

Yakup Köstekci

Zindandaki Masumlara.

Zindan iki hece Mustafa'm laftaki kethüdada,
Baba katili oldu bu lafta,
Bir adım geri adım atmaz boynundaki lafta,
Haline diyen olmaz Mustafa'm
Kavuşmak mı özlemek mi desem Mustafa'm zindanda ölmek zor Mustafa'm
Bir uzun yoldayım, avlu... Tuğlalar döşemeli,
Kırmızı kiremitler kafama düşmeli ,
Bu hapis yolda düştüm derdine Mustafa'm
Gittim ve geldim bu uzun yoldan,
Bin yıl geçti üzerinden üstümdeki konak,
Ne ayak dayanır ne de akıl ,
Bir görkem ki gökler içindeki ateş,
Akıl olmazsa zorunda kalması içinde,
Üst üste geldi kalbimin ritiminde,
Geldin mi ? Sustun mu? Düştün mü? Unuttun mu ?
Cezaevinde insan mı çıkar ?
Yoksa Tabut mu ?
Bir idamlık Ramazan vardı ; Asılarak öldürüldü,
Kaydı yapıldı idam sehpasındaki Ramazan'ın
Geçip gittiler günlük fasıltılar,
Ramazan'da sonunda gitti bu üç günlük dünyadan,
Mezarına dikildi üç beş karanfil çiçek.
Müdür bey kükredi üç beş mahkum diye diye,
Çatı kaşları çattı hükümet diye diye,
Ben Rabbime hesabım veririm dedi ; Hükümet değil,
Kime azat edebilir beni benim hesabım Rabbime,
Anlamazlar beni yazısız,dilsiz,hukuksuz,
Anlamadılar bizi ne sen ne de nicesi.
Çay getir ilham kokulu çayından,
Dakikasından düştüm sensizlik olduğu günden,
İnsanlar zindanda Mustafa'm cemiyet,
Urbelattan kemiyet ; İnsanda Cemiyet.
Mustafa'mızıda sevin okşayın onu da,
Ölecek olsak da yine de seveceğin,
Sanma bugünlerde tümsek de kalacak,
Yarın elbet bizim ,elbet bizim,
Gün doğmuş gün batmış ebediyet bizim...

Yakup Köstekci